

Tidspunkt, før end Rigsdagen sendes hjem, vil der jo sikkert blive Lejlighed til en Generaldebat; om saa denne skal finde Sted i Forbindelse med Finanslovsforslagets tredje Behandling eller ved en senere Lejlighed, det skal jeg ikke udtale mig om. Men jeg vilde gerne have Lov at spørge den højtærede Finansminister, hvad Virkningen kan antages at blive af den for nylig ved Højesteret faldne Dom, gaaende ud paa, at Lensbesiddere skal svare en væsentlig mindre Formueskat, end Skattevæsenet havde antaget, idet de ikke skal svare Formueskat af den Del af deres Formue, som de i Henhold til Lensloven skal afgive. Jeg mener at vide, at det højst sandsynligt vil kunne komme til at dreje sig om meget betydelige Beløb for Staten, jeg har endda hørt nævne, og det fra Kredse, som i hvert Fald skulde antages ikke at sige noget fuldkommen ud i det himmelblaa, at det kan dreje sig om 3—4—5 Mill. Kr. Jeg stiller altsaa dette Spørgsmaal. Jeg er ikke helt sikker paa, at den højtærede Finansminister i dette Øjeblik kan svare derpaa, men jeg nærer ingen Tvivl om, at det er et Spørgsmaal, som man i Rigsdagen vil have stor Interesse af at faa besvaret, saa snart Svaret kan gives.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Korsgaard, at jeg i Aviserne har læst en Del om, hvad den Dom, der blev omtalt, betyder for Finansministeriet, og jeg har ogsaa set meget betydelige Tal. Jeg gaar ud fra, at Aviserne er rigtigt underrettet, og at vi kan holde os til disse Tal, men derudover kan jeg ikke komme, idet Finansministeriet ikke er færdigt med sin Undersøgelse af, hvad det eventuelt kan blive. Det lader sig nemlig ikke opgøre pludseligt, og jeg kan altsaa ikke komme længere i Øjeblikket end til ligesom det ærede Medlem eventuelt at tro eller ikke tro paa de Opførelser, som man ser i Aviserne; jeg er ikke i Stand til at give yderligere Oplysninger. Finansministeriet er ved at foretage en Undersøgelse af, hvorledes det eventuelt vil komme til at ligge, men i hvilket Omfang der vil fremkomme Krav om Tilbagebetaling, kan man slet ikke vide, før man har underkastet hvert enkelt Tilfælde en nærmere Undersøgelse. Det ærede Medlems Spørgsmaal lader sig altsaa ikke saadan besvare, men naturligvis vil det blive bekendt for Rigsdagen, hvis den ønsker det, saa snart Oplysninger derom foreligger.

Jeg forstaaer godt, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard ikke synes om, at der blev givet Finansministeren Ros for at have faaet

en Rentenedsættelse i Nationalbanken; det lyder jo ikke godt i konservative Øren, at man roser en socialdemokratisk Minister, og for saa vidt var det maaske uforsigtigt af min ærede Partifælle at gøre det. Men jeg synes ikke, at Misfornøjelsen dermed burde give sig saadanne Udslag, som den gav sig i det ærede Medlems Udtalelser, der jo gik ud paa at profetere om, hvordan Nationalbankens Overskud vilde blive i de kommende 2 Aar. Det er det ærede Medlem ganske ude af Stand til at have nogen som helst Anelse om. Hvis man skulde slutte efter, hvordan Forholdene hidtil har ligget, vilde man komme til ganske det modsatte af det, som det ærede Medlem mente: at der blev et stort Tab paa Valutaordningen. Jeg tør nu ikke paastaa noget herom, for jeg kan ikke vide, hvorledes de efterfølgende Perioder under Valutaordningen vil blive, men der er ikke nogen som helst Begrundelse for at staa op her og gaa ud fra som givet, at Nationalbanken i de 2 Aar vil sætte hele sit Overskud til paa Valutaordningen. I den Henseende var det ærede Medlem fuldkommen paa gyngende Grund. Men, som sagt, nogen Sikkerhed for, hvordan det vil gaa, kan ingen have, hverken Nationalbanken eller Ministeriet eller det ærede Medlem, og naar Nationalbanken har givet denne Rentenedsættelse, kan det altsaa ikke være af den Grund, at Banken ved, at dens Overskud vil gaa til Grunde alligevel. Hvor let eller hvor svært det har været for Finansministeren at opnaa den, er det jo ogsaa noget vanskeligt for det ærede Medlem at have nogen Mening om, men den Kendsgerning, at den er opnaaet, lader sig i hvert Fald ikke rokke.

Korsgaard: Efter de faldne Udtalelser haaber jeg, at det vil blive meddelt Finansudvalget, saa snart der foreligger Oplysninger om, hvad det vil koste Staten at tilbagebetale den omtalte Formueskat.

Med Hensyn til det sidste Punkt maa jeg maaske først have Lov at sige, at jeg roser særdeles gerne ogsaa socialdemokratiske Ministre, naar de gør noget godt; desværre er det jo ikke saa forfærdelig ofte, og det hænder ogsaa — jeg tænker paa en Debat, vi har haft fornylig —, at de gerne har villet gøre noget efter min Mening godt, men naar det kom til Stykket, har de ikke kunnet gennemføre det. Den højtærede Minister tager derfor fuldkommen fejl, naar han tror, at jeg ikke med stor Glæde roser det gode, hvor jeg end finder det.

Realiteten i dette Spørgsmaal er imidlertid den, om det kan antages, at National-